

Poollichtreis naar Rovaniemi, Lapland in februari 2019

 Ann Messens

ZATERDAGOGHTEND 2 FEBRUARI WAREN WE met z'n allen mooi op tijd om met Fin-nair richting Rovaniemi te vertrekken. Bij aankomst aan de luchthaven konden we niet vermoeden wat de paar vlokjes sneeuw voor ons in petto hadden.

Eens op het vliegtuig gezeten, was de piloot zo vriendelijk om aan te kondigen dat we met enige vertraging zouden vertrekken, omdat hij de-icing had aangevraagd.

Een tweetal uren later is het vertrek dan eindelijk gelukt. De gevolgen waren niet klein: aansluiting in Helsinki gemist, dik twee uren wachten op de aansluitende vlucht, geen mo-

gelijkheid meer om onze beschermingsuitrusting te bemachtigen en geen avondmaal meer beschikbaar in het hotel... Ter vervanging waren er gelukkig nog wel wat sandwiches voor ons voorzien.

Werner kwam tijdens het verorberen van een lekkere sandwich met een heerlijk kopje bosbessenthee of koffie op het idee om eens buiten te gaan kijken of het poollicht op het bevroren meer waarneembaar was... En wat denk je? Ja, hoor, dus de helft van de groep dolenthousiast naar de kamer gespurt om wat extra laagjes kleding aan te trekken en vervolgens een eerste waarneming te realiseren! 't Was koud bij ongeveer 30°C onder nul, maar mooi!

Voor velen onder ons was het de eerste kennismaking met dit spectaculaire natuurfenomeen. Met het blote oog was de groene kleur spijtig genoeg niet te zien. Gelukkig waren er enkele reisgenoten uitgerust met een goede camera, waarmee de typische groene kleur wel zichtbaar werd op het scherm. Weer eens bewezen dat onze zintuigen hun beperkingen hebben!

Na een korte opwarming in het hotel heeft een kleine groep dapperen nog een tweede poging gedaan om het poollicht waar te nemen. Dit op de weg naar de grote baan. Hier was het heel donker en werden toch nog leuke foto's genomen.

Dag 2 begon met mooi maar bewolkt weer. Na een deugddoend ontbijt mochten we naar de blokhut om onze warme kledij te passen. Resultaat: thermisch ondergoed, winterbroek, twee lagen trui, drie paar sokken, waarvan de laatste laag dikke geitenwollen sokken, wollen binnenschoenen met leren overschoenen, thermisch pak, twee sjaals en twee lagen handschoenen! Dan nog een goed passende helm en we waren klaar om de koude te trotseren tijdens onze eerste scootertocht.

Na een grondige uitleg over het veilig rijden met de scooters (gelukkig mocht ik bij Wim achterop zitten) waren we op weg naar het ijs-hotel in de buurt. Ongelooflijk prachtig!

Na twee maanden geleidelijk opbouwen door ijslagen op mallen te laten 'vermelten' en daarna in de verschillende kamers figuren in het ijs uit te snijden, zodat elke kamer een

eigen karakter krijgt, is het hotel klaar voor gebruik. Enkel de elektriciteitsvoorzieningen zijn na de winter recupereerbaar!

Kostprijs voor 1 overnachting tussen lekker warme rendierhuiden en in een dubbele slaapzak bij een temperatuur rond -5°C met buitentemperaturen rond -30°C , ligt tussen 290 en 360 euro afhankelijk van de sculpturen in de kamer. En niet te vergeten, een sauna nemen behoort eveneens tot de mogelijkheden!

Naast het hotel waren er ook een 39-tal iglo's met glazen koepel om 's nachts vanuit een warm bed te genieten van een prachtige sterrenhemel of om als pas gehuwd Japans koppeltje na negen maand een zontje op de wereld te zetten. Drones zijn ten strengste verboden in deze zone!

Na een knuffeltje voor het rendier naar de kota voor ons middagmaal. Zalm klaargemaakt op een houtvuur met een heerlijk groenten/aardappelmengsel, gevolgd door een cake met koffie.

En dan terug op de scooter naar ons hotel. Van op een scooter filmen was geen evidentie voor een beginnening, want alle beelden waren jammer genoeg niet geschikt voor publicatie!

Voordat we terug waren aan het hotel, hielden we nog een tussenstop op een uitzichtpunt om de obligate groepsfoto met de Urania-vlag te nemen.

Na het oppikken van onze jassen in de blokhut, hadden we enkele uurtjes vrije tijd om te genieten van een drankje en een boekje of van een bezoekje aan de sauna in het hotel. Daarna lieten we ons een lekker warm Fins/Laps buffet smaken bij een gezellige babbel.

Wegens het 'goede' weer was het een goed idee om vroeg onder de wol te kruipen.

Dag 3 begon met gelijksoortige weersvoorspellingen als dag 2, maar daarom niet getreurd, de husky's zaten vol spanning op ons te wachten!

Aangekomen bij de huskyfarm, werden we verwelkomd door een hartverwarmend geblaf. Negen spannen met telkens zes honden, vrouwtjes aan de leiding en mannetjes achteraan voor de spierkracht (sorry, heren, ha, ha, ha!), vonden dat de uitleg om hen onder controle te houden te lang duurde.

Nu mocht Wim genieten van de rust en een filmpje draaien, terwijl ik ons span probeerde in te tomen. Dit was niet zo gemakkelijk want een 10 km tochtje was maar een opwarmertje voor de honden en remmen vonden ze uit den boze!

Na de tocht mochten we hen dan eindelijk ook eens goed knuffelen! Daar konden ze ook niet genoeg van krijgen! Met spijt in het hart moest ik naar de kota voor ons middagmaal.

Na het middagmaal mochten we nog wat genieten van het gezelschap van de honden en daarna was het de bus op richting Santa Claus Village.

Iedereen daar op de foto aan de poolcirkel en op bezoek in het postkantoor om kaartjes met speciale postzegels van de kerstman te versturen. Versturen kon je via twee brievenbussen:

de ene zorgde ervoor dat je kaartje asap verstuurd werd, terwijl het kaartje in de andere bus bestemd was om tegen Kerstmis 2019 verstuurd te worden. Happy Christmas!

Hier hadden we ook de gelegenheid om op geschenkenjacht of op rendierpelsenjacht te gaan.

De avond had een leuke verrassing in petto voor ons! Na een korte bustocht werden we hartelijk verwelkomd in de Bear's Den, waar ons een elektrische en een klassieke sauna, gevolgd door een duik in de sneeuw of in het meer, wachtten. Wie dit niet zag zitten, kon genieten van een typisch Laps aperitiefje bij een houtvuur. Daarna werd ons door twee lieflijke Finse dames, uitgedost in traditionele kledij, een heerlijke rendiermaaltijd geserveerd.

Opnieuw een bewolkte avond, dus op tijd onder de wol, want de voorspellingen voor de volgende avond waren veelbelovend!

Onze laatste dag startte met wolken en sneeuw, maar de voorspellingen voor 's avonds bleven gunstig.

Na het ontbijt stonden de scooters ons opnieuw op te wachten voor een 20 km lange tocht over de bevroren rivier naar de volgende kota. Toen we daar aankwamen, stonden onze sneeuwschoenen op ons te wachten. Na een korte ploetertocht door de sneeuw mochten we opnieuw opwarmen in de kota bij het houtvuur en genieten van een lekker middagmaal. Daarna terug naar de rivier om met z'n allen te gaan ijsvissen. Van onze vangst konden we een rijkelijke micromaaltijd bereiden. Gelukkig kregen we 's avonds na een rendiertocht by night een typisch Lapse maaltijd na een Artic Circle Crossing Ceremony. Daar werden we allemaal ingewijd in de traditionele Lapse gebruiken en mythen.

Na de maaltijd met spijt in het hart terug naar de bus. Tot Werner op het idee kwam om even een poollichtblik op de weg te werpen. En ja, alle hens aan dek en de camera's weer in aanslag!

Na het waarnemen van statisch poollicht terug naar de bus om in de buurt van het hotel verder te gaan waarnemen. Eens daar aangekomen, merkten we dat de hoeveelheid poollicht behoorlijk toegenomen en dynamisch geworden was. Na enkele uurtjes even gaan opwarmen in het hotel. De moedigen onder ons moesten een half uurtje later toegeven dat het mooi geweest was, maar dat het bedje toch riep en het poollicht toch verdwenen was.

De volgende dag mochten we uitslapen en rustig genieten van een lang ontbijt.

Tegen 11 uur werden we verwacht gepakt en gezakt klaar te staan voor ons vertrek naar de luchthaven in Rovaniemi. Ditmaal verliep de reis volledig volgens schema zonder verrassingen, zelfs het de-icing was op vijf minuten gedaan!

Rond 18 uur waren we terug in Zaventem en hebben we met de belofte elkaar spoedig terug te zien op de nareis om de vele mooie herinneringen op te rakelen, afscheid genomen.

Bedankt Werner, om alles zo tot in de puntjes voor ons te regelen en te zorgen dat we konden genieten van een zorgeloze vakantie in de sneeuw! ■